— Kralj napolitanski je sopet zbolel; bodljaji so se mu sopet povernili.

— V Katanii, na siciljskem otoku, je padlo 9. in 10. januarja snega tako debelo, da je strehe hiš poderl in ceste zamedel.

Iz Nemškega. Iz Monakovega. V zboru parskem je ministerstvo na znanje dalo, da colno-zvezne nemške dežele zavolj prepovedi izvaževanja kónj čez nemške meje na Francozko še niso nič sklenile; iz severnonemških dežel se ni še dosti konj čez mejo prodalo, iz južnonemških dežel pa jih tudi ne gré več kakor navadno.

Iz Francozkega. Če je časnikom verjeti, se je novega „kongressa“ v Parizu nadjati, kteri pa ne bo imel s politiko, ampak z gospodarjem politike — s časom namreč opraviti, kteri se bo mogel tudi prenaredbam po „modi“ podvreči! Iz Pariza namreč je bilo nasvetovano, ure povsod tako uravnati, da bodo, kakor na Laškem, od 1. do 24. kazale. Ena bi bila, kadar pride sonce v meridijan, to je, o poldne. Dan bi se potem več ne delil v predpoldan in popoldan. Za pretresovanje tega nasveta bi se imeli urarji v Parizu zbrati v posebnem shodu.

— Ravno sedaj izdelujejo tukaj več hiš za novo mesto, ktero misli admiral Rigault v Kohinhini zidati; hiše so take, da se dajo sèm ter tjè prenašati. — Francozi v Kohinhini še zmiraj zlo bolehajo; škof Retord je lakote umerl.

— Grof Montalembert je svojima dvema advokatoma Dufaure-u in Berryer-u, ki sta ga v znani pravdi tako možko zagovarjala, daroval lepa spominka: unemu je dal sreberno podobo slavnega govornika Cicerona, temu pa Demostena.

Iz Angležkega. Iz Londona 10. sveč. Pričakovati je bilo, da o volitvi moldavskega hospodarja Kuza tudi za hospodarja valaškega ne bode molčal angležki deržavni zbor. In tako je res v zgornji zbornici danes Earl Jermain vprašanje zastavil: ali imate podonavske knežii pravico: edinega hospodarja si voliti? Minister Malmesbury ni hotel na to kočljivo vprašanje nobenega odgovora dati, rekši, da ta pravda se mora na drugem mestu dognati. — Po telegrafnem naznanilu iz Carigrada, ki je došlo 10. t. m. v London, se zoperstavlja (protestira) turška vlada ti enojni volitvi novega hospodarja in želí, da bi zbor velikih evropejskih vlad se snidel in to reč poravnal. — Vidi se iz tega, da se iznova zamotuje klopčič politični.

Iz Moldave in Valahije. V Jaši so po „Oester. Ztg.“ zasledili zaroto, ktera nič manjega nameravala ni, kakor mesto na 60 krajih zapaliti in o tem kneza Kuza in starostnike umoriti. Ali je to res ali ne, ne moremo porok biti.

Iz Turškega. Sliši se, da so v Carigradu sklenili, bivšega ministra unanjih zadév, Etem-paša, kteri je bil preteklo poletje v Serbii turški komisar, v Moldavo in Valahijo poslati; ž njim gré 20 batalijonov in artilerije, kolikor je je treba. S to armado se bo za zdaj ob Donavi postavil, če bo treba, pa se naprej pomaknil.

— V Carigradu imajo namen, v letu 1860 občno obertnijsko razstavo napraviti. Gotovo je, da bo evropejski obertnii jako koristna, ker Turki in sploh prebivavci vzhodnih dežel še nikoli niso priložnosti imeli, izdelke evropejske obertnije in umetnosti odblizo gledati.

Pogovori vredništva. Gosp. K. Ž. v Z.: 6 — Gosp. J. O. v K: Popis geršk. proces. nam je všeč, pa preden ga natisnemo, bi Vas radi marsikaj poprašali. Če morete sami do nas priti, nam bode prav ljubo; če pa ne, pišite nam: kam bi Vam vprašanja poslali?

Predpustnica.

Poleg Dalmatinskega.

V Šent-Urhu ženi se Kosič,
Prebrihtna glava, zviti tič;
Če tud' že leta ga slabé
In po trebuhu pajčevne
Od hud'ga glada se valé:
Za vse to ne porajta nič
Ošabni tiček, moj Kosič, —
Njegov'ga ženitvanja dan
Vesel mu mora biti dan!

In čujte! kaj stori Kosič,
Ta brihtna glava, zviti tič?
Najame sam za pit' in žir
Na težko pričak'vani pir
Izstradane škripače štir,
In da bi bil dovoljen zlod,
Za ples sosedov sprazni pod,
Ker misli si: Ženitve dan,
Vesel mi mora biti dan!

Na dan poroke se Kosič,
Prebrihtna glava, zviti tič,
Obleče kaj nališpano.
Na to se svatje zberejo,
K nevesti jo odrinejo.
Nevesta že pripravljena
Se hitro v cerkev ž njim podá.
Kosič šepta: Ženitve dan
Vesel mi mora biti dan!

Po sveti maši pa Kosič,
Ta brihtna glava, zviti tič,
Po šeg' na ofer se podá;
Al ker ga nima belega,
Na pósod prosi krajcarja
In položi ga na oltar
Duhovnu za svatovski dar,
Pa misli si: Ženitve dan
Vesel mi mora biti dan!

Po poroki pa gré Kosič,
Prebrihtna glava, zviti tič,
U farovž s pričam' na zapis.
Gospod ga čakajo pri miz',
In hitro zdelan je zapis.
Zdaj za plačilo napovdó
Mu sedem dvajsetic in pol.
On misli si: Ženitve dan
Vesel mi mora biti dan!

Na to oglasi se Kosič,
Ta brihtna glava, zviti tič,
Takó gospodu govorí:
Pač vem, da kar Šent-Urh stojí,
Se taka še zgodila ni,
Da b' ženin bil dolžán ostal.
Al jez bom tem začetek dal,
Ker misli si: Ženitve dan
Vesel mi mora biti dan!

Plovan *) mu rečejo: Kosič!
Ti brihtna glava, zviti tič,
Res novo pesem si zapel;
Al s farovža ne boš mi šel,
Dokler vsega ne boš odštel.
Pa pošli domu k materi,
Da z novcom rešit te hití!
Kosič mermra: Ženitve dan,
Oj! komaj bo vesel mi dan!

Pobit pošlje domú Kosič,
Prebrihtna glava, zviti tič,
Potožit stari Kosovki,
Kaj da mu je pričakati,
Plovan če niso plačani.
Bogaboječa, stara mat'
Začne — razsajat po navad',
Pa misli si: Ženitve dan
Vesel mu mora biti dan!

Počakaj sinko! moj Kosič!
Ti brihtna glava, zviti tič,
V Šent-Urhu dost prijatlov 'mam,
Se berzo berzo k njim podam,
Nadlegvat' jih ne bo me sram,
Dokler toljk dnarjev ne dobom,
Da te rešila, tiček! bom.
Saj ljubček veš: Ženitve dan,
Vesel ti mora biti dan!

Po sreč' ji gré. In zdaj Kosič,
Prebrihtna glava, zviti tič,
Ker v farovžu je plačano,
Mu serce bije bolj prostó,
Na stran' zasuka kapico,
Ko tiček prost domú letí
Med svatmi — glodal je kosti,
Pa misli si: Ženitve dan
Vesel mi mora biti dan!

„Na pod!“ — zavpije zdaj Kosič,
Ta brihtna glava, zviti tič.
Škripači trob'jo: Tra-la-la-,
Šent-Urhci krož'jo: Hop-sa-sa-,
In se krohajo: Ha-ha-ha-.
„Oj! nisem, nisem norc le sam,
Dost' drugih bratcov še imam!“
Krici Kosič. — Ženitve dan —
Bil zadnji mu — veseli dan!

Malenski.

*) Plovan, pleban ali fajmošter.

Darovi za Vodnikov spominek:

Gospá Frančiška Žavračanova v Terstu	2 fl.	— kr.
Gospod Tone Sterbenk, tergovec v Terstu . . .	1 „	— „
„ Lovre V. Stermski, gimn. učenec v Terstu	1 „	— „
„ Matija Sila, „ „ „	1 „	— „
„ Anton Gnezda, „ „ „	1 „	— „
„ Vilh. Martinak, „ „ „	1 „	— „
„ Ferd. Auchmann, „ „ „	1 „	— „
„ Janez Martelanc, „ „ „	1 „	— „
„ A. K. Cestnikov, „ „ „	1 „	— „
„ Janez Pogorelc, „ „ „	1 „	20 „
„ France Rebec, „ „ „	1 „	10 „
„ Lovre Bergant, „ „ „	— „	30 „

Odgovorni vrednik: Dr. Janez Bleiweis. — Natiskar in založnik: Jožef Blaznik.